

Ακρωτηρίου (mouton de Cap) ἕνεκα τοῦ μεγέθους αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ τοὶ μεγαλόσωμοι καὶ βαροὶ, ὑψιπατεῖ ὅμως μετὰ μεγίστης εὐκολίας, καὶ διὰ τῶν παλαμοειδῶν αὐτοῦ ποδῶν πλέει εὐκόλως, καὶ περιπατεῖ ἐπὶ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης μετὰ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν, ὡτανεὶ ἐπεριπάται ἐπὶ τῆς ἄμμου τῆς παραλίας. Τὸ πτηνὸν τοῦτο ἀπαντᾶται συνήθως περὶ τοὺς μεσημβρινοὺς τροπικοὺς καὶ ἰδίως πρὸς μεσημβρίαν τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου πρὸ πάντων εὐρίσκεται τὸ εἶδος τὸ ἐπικληθῆν παρὰ τοῦ σοφοῦ Λιναίου *Διομήδεια ὀλολόζουσα*, *Diomedea Exulans*, ὑψιπαιτομένου τοῦ Λιναίου τὴν εἰς πτηνὰ κατὰ τὴν μυθολογίαν μεταμόρφωσιν τοῦ Διομήδους καὶ τῶν αὐτοῦ συντρόφων, καθότι πολλάκις τὰ πτηνὰ ταῦτα κεκοπιακότα, ἐπακουμβοῦσι καὶ ἀναπαύονται ἐπὶ τῶν ἰστίων τῶν κατὰ τὰς θαλάσσης ἐκεῖνας πλεόντων πλοίων. Οἱ κατὰ τὸ Εὐελεπι ἀκρωτήριον κλυδωνομάντες εἰςὶ μεγαλόσωμοι, ἔχουσι ῥάμφος λίαν σκληρὸν καὶ δυνατὸν, τὴν ῥάχιν κεκαλυμμένην ὑπὸ πτερῶν ὑπερύθρων (roussâtres), τὸ δὲ κάτω αὐτῶν μέρος ὑπὸ λευκοτάτων. Αἱ δὲ πτέρυγες αὐτῶν ἔχουσι τεσσάρων ποδῶν ἕκτασιν ἀπὸ ἄκρας εἰς ἄκρον. Τρέφονται, ὡς τὰ λοιπὰ θαλάσσια πτηνὰ ὑπὸ ἰχθύων οὐδ' ἀγρεύουσιν, οὐ μόνον βυθίζαντες τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ ὕδατι, ἀλλὰ πολλάκις καὶ ἐκτὸς τοῦ ὕδατος, ὅτε δηλονότι οἱ ἰχθεῖς καταδιωκόμενοι ὑπὸ ἄλλων ἰσχυροτέρων ἀναπηδῶσιν ἵνα διαφύγωσιν αὐτοὺς. Τὰ πτηνὰ ταῦτα ἐμφωλεύουσιν εἰς τὰς ἐρήμους παραλίας ὅπου σχηματίζουσι φωλεὰς ἐξ ἀργίλου λίαν ὑψηλάς. Ἐκτὸς τοῦ ἀναφερομένου εἴδους ὑπάρχουσι καὶ δύο ἕτερα εἶδη κλυδωνομάντων ἐξ ὧν τὸ ἓν κατοικεῖ εἰς τὰς τῆς Κίνας θαλάσσης. Ὅλων ὅμως τῶν εἰδῶν τούτων τὸ κρέας εἶναι σκληρὸν καὶ οὐχὶ εὐχρηστόν, καὶ ὅμως πολλάκις ἐχρησίμευσεν εἰς τροφήν τῶν στερουμένων ἄλλων κρεάτων ὀλιγοσποδίων.

I. ΔΕ-ΚΙΓΛΑΛΛΣ.

ΓΑΛΑΤΙΚΩΝ Α΄.

(Συνέχ. ἴδε φυλλάδ. 275.)

— 000 —

Ἐκ τῆς κατ' αὐτῶν νίκης τῆς αὐτῆς οἱ Ῥωμαῖοι ἤρχισαν νὰ ἐγκαρδιῶνται ὀπωποῦν διότι, λέγεται, ὅτι τοσοῦτον ἐροδοῦντο τοὺς βαρβάρους τούτους, ὥστε ἔθεντο νόμον, δι' οὗ οἱ ἱερεῖς ἀπηλλάττοντο τῆς στρατείας, ἐκτὸς μόνον ἂν ὑπῆρχε κατὰ Γαλατῶν πόλεμος.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ὑπηρετούντων Λικινίου Στόλωνος καὶ Γ. Σουλπικίου Παιτίου (361 π. Χ.) (1), οἱ Γαλάται συμμαχήσαντες μετὰ τῶν Τιβουρτίνων ἐβήσαν πλησίον τῆς Ῥώμης πέραν τοῦ Ἀνιῶνος ποταμοῦ, τρία μίλια ἀπέχοντες αὐτῆς. Οἱ Ῥωμαῖοι

ἔμπροσθεν γινόμενοι τῷ ἀκούσματι, ἐκλέγουσι Δικτάτορα τὸν Τίτον Κουίντιον Μέννον, καὶ τὸν Σερουίλον Κορνήλιον Ἴππαρχον. Οὗτοι ἀνταπεξεληθόντες μετὰ δυνάμεως, ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν ἀντιπέραν Γαλάταις ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ἐφ' οὗ ἦν γέφυρα μεταξὺ τῶν δύο στρατῶν. Τότε Γαλάτης τις, ὕψι ἐπίσημος, προὐκάλει ἓνα τῶν Ῥωμαίων εἰς μονομαχίαν. Οἱ Ῥωμαῖοι τότε ἐδειλίχσαν, οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα νὰ ἀνταγωνισθῆ πρὸς αὐτόν. Τότε ἐγείρεται ὁ Μάλλιος νέος ἄτι, σίονει αἰσχυρόμενος ἐπὶ τῇ δειλίᾳ τῶν Ῥωμαίων, υἱὸς τοῦ Μαλλίου τοῦ κρημνίσαντος τοὺς Γαλάτας ἀπὸ τοῦ Καπιτωλίου, ὅτε εἶλον τὴν πόλιν λαθῶν δὲ τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ Δικτάτορος ὤρμησε κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐφόνευσεν· γυμνώσας δὲ αὐτόν τοῦ περιδερχίου (loriques), δ' ἐφόρει, καὶ λαθῶν αὐτὸ ἐπωνομάσθη Τορκουάτος (360 π. Χ. 394. Κ. Ρ.). Οἱ Γαλάται νομίσαντες τοῦτο κακὸν οἰωνόν, νυκτὸς ἐγκατέλιπον τὸ στρατόπεδον καὶ διεσκέδασθησαν εἰς Καμπανίαν πρὸς νότον τοῦ Λατίου (4).

Τῷ δὲ ἐφ' ἐξῆς ἔτει πολέμου ἄντιος πρὸς Τιβουρτίνους καὶ Ἐρνίκους, ἐστράτευταν οἱ ὑπατοὶ κατ' αὐτῶν. Μόλις δὲ ἐξῆλθον οἱ ὑπατοὶ τῆς πόλεως, καὶ οἱ Γαλάται πλησίον τῶν πυλῶν αὐτῆς ἐβάνησαν, καὶ οἶον δὲ ἀνέθορον. Τότε ἐκλέγεται Δικτάτωρ ὁ Σερουίλιος Ἀγάλας καὶ ὁ Τίτος Κουίντιος Ἴππαρχος. Γενομένης δὲ μάχης ὑπ' αὐτὰ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως ἠττῶνται οἱ Γαλάται καὶ τρέπονται τὴν πρὸς Τιβούριον. Ὁ Πετέλιος ἠθέλησε νὰ ἐμποδίσῃ τὸ καταφύγιον τοῦτο, ἀλλ' ἐπελθόντες οἱ Τιβουρτίνοι τὸν ἐμπόδισαν, καὶ οὕτω οἱ ἐπιζήσαντες Γαλάται πρὸς αὐτοὺς καταφυγόντες ἐσώθησαν (2).

Δύο δ' ἔτη μετὰ ταῦτα (π. Χ. 358, Κ. Ρ. 396) οἱ Βόιοι, Γαλατικὸν ἔθνος, ἐκ βορρῆ λάβροισι ἐπιπεσόντες, εἰσέβαλον πρῶτον μὲν εἰς Πραίνιστον ὑπερον δὲ εἰς Τιβούριον καὶ Τασόκουλον, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἐστρατοπέδευσαν. Ἐκλέγεται τότε Δικτάτωρ ὁ Γάιος Σουλπίκιος καὶ ὁ Μάρκος Οὐαλέριος Ἴππαρχος, οἵτινες ἀνταπεξεληθόντες ἐνίκησαν αὐτοὺς λαμπρότερον, ὥστε μόλις εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰ δάση κατέφυγον.

Ὁψιμαίτερον δὲ (347 π. Χ. 405 Κ. Ρ.) ὑπατεύοντος Ποπίλιου Λαίνου, ἐπανέλαβον τὰς ἐπιδρομὰς τῶν οἱ Γαλάται, καὶ μέχρι Ῥώμης προῦλθον. ἠττήθησαν ὅμως ὑπὸ τοῦ Δικτάτορος, ὅστις εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐν θριάμβῳ (3).

Τὸ ἐπόμενον ἔτος οἱ περισωθέντες Γαλάται ληστρικώτερον ἐνέμοντο τὴν πρὸς δύσιν παραλίαν τοῦ Λατίου. Ἐν τῷ αὐτῷ καὶ πειραταὶ τινες Ἕλληνας προσπλέοντες ἐκείρον τὴν χώραν, οἱ δὲ Γαλάται ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τιβέρεως μέχρι τοῦ Ἀνιῶνος ἐδύον αὐτήν. Τότε ἐκλέγεται ὑπατοὶς ὁ Κάμιλλος υἱὸς Φ. Καμίλλου τοῦ πάνυ, καὶ ἐκστρατεύει κατ' αὐτῶν μεθ' ἱκανοῦ στρατεύματος. Ἐν δὲ τῷ στρατοπέδῳ Γαλάτης τις, σώματι καὶ τῇ τῶν ὄπλων σκευῇ ἐπίση-

(1) Τίτ. Αἰδ. VII, 9—11.

Ἄππιαν. Κελτ.

(2) Τίτ. Αἰδ. VII, 11. —

(3) Τίτ. Αἰδ. VII, 23.

(1) Στρονολ. Graecoromans, pro hypothsibus Dioc. Hallesiensis. Oxoniae 1704.

μος, προεξαναστάς, προκαλεῖ τινα τῶν Ῥωμαίων εἰς μονομαχίαν. Πάντων δὲ ἐμπόδων γενομένων, Μ. Οὐαλέριος, Κόρβος τούπικλιν (1), δεξιόμενος τὴν πρόκλησιν, ἀντεπεξῆλθεν ἀνδρείως δὲ μαχόμενος ἐνίκησε τὸν Γαλάτην, καὶ καταβαλὼν αὐτὸν ἐσκύλευσεν. Οἱ Γαλάται τότε ἐπιπεσόντες κατὰ τῶν Ῥωμαίων καὶ ἠττηθέντες, ἐτράπησαν εἰς παντελῆ φυγὴν, καὶ ἄλλοι μὲν εἰς τοὺς Οὐόλσκους, ἄλλοι δὲ εἰς τοὺς Φαλερίους καὶ εἰς Ἀπουλίαν τὴν παρὰ τὸν Ἀδρίαν κατέφυγον (2). Μετ' ὀλίγον ἐστράτευσαν πρὸς δίωξιν καὶ τῶν πειρατῶν Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους ἐδίωξαν τῆς Ἰταλίας.

Ἰπατευόντων δὲ Φουλβίου Ποιτίνου καὶ Μαλλίου Τορκουάτου (299 π. Χ.), οἱ Ἐτρούσκοι εἶχον ἀναχωρῆσιν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους. Παρασπονδήσαντες ὁμῶς ἠτοιμάζοντο νὰ ἐκστρατεύσωσι κατ' αὐτῶν. Αἴφνης δὲ οἱ Γαλάται εἰσβάλλουσι πρὸς τὴν πόλιν. Οἱ Ἐτρούσκοι τότε πείθουσιν αὐτοὺς εἰς συμμαχίαν διὰ χρημάτων, καὶ οὕτω συμμίζαντες κινεῦνται κατὰ τῆς πόλεως. ἠττήθησαν ὁμῶς ὑπὸ τοῦ Μ. Οὐαλερίου Κόρβου τὸ ἕκτον ἤδη Ἰπατεύοντος καὶ εἰς τὴν οἰκείαν χώραν ἐγκλείονται.

Διαρκούντος δὲ τοῦ Σαμνιτικοῦ πολέμου οἱ ἠττηθέντες Σαμνῖται καὶ εἰς Ἐτρουρίαν καταφυγόντες ἐπεισαν διὰ χρημάτων Γαλάτας τινὰς πρὸς βοήθειαν ἀλλ' ἠττήθησαν ὑπὸ τῶν ἠνωμένων στρατευμάτων τοῦ στρατηγοῦ Ἀππίου καὶ Οὐολουμνίου (296 π. Χ.). Ἰσπερὸν δὲ μετ' οὐ πολὺ συμμαχήσαντες μετὰ τῶν Σαμνιτῶν καὶ Ἐτρούσκων οἱ Γαλάται ἐκίνησαν μετὰ μεγάλης δυνάμεως. Καὶ πρῶτον μὲν κατέκοψαν καθ' ὁδὸν μίαν λεγεῶνα Ῥωμαϊκῶν στρατευμάτων, ἀλλὰ καὶ τοὶ ἀνδρείως μαχόμενοι, ἠττήθησαν ὁμῶς περιφανῶς ὑπὸ Φαλίου καὶ Δεκίου τῶν στρατηγῶν παρὰ Σέντινον, καὶ εἰς φυγὴν ἐτράπησαν πλείστους τῶν οἰκείων ἀπολέσαντες. (295 π. Χ.)

Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Γαλάται Σένωνες ἐξ Ἐτρουρίας ὁρμώμενοι ἐπέδραμον τὸ Ἀρρήτιον καὶ ἐπολιόρκουν αὐτό. Οἱ Ἀρρήτινοι, ἐν δεινοῖς εὐρισκόμενοι, αἰτοῦσι βοήθειαν παρὰ Ῥωμαίων. Στέλλεται λοιπὸν ὁ Λεύκιος Καικίλιος Ἰπατος, ὅστις ἀντιπαρετάχθη κατ' αὐτῶν, μετ' ἀποτυχούσαν ἀπόπειραν εἰρήνης, ἀλλ' ἐφρονεῦθη εἰς τὴν μάχην μετὰ πλείστων ἄλλων. Εὐθέως δὲ ἐπορεύθη ἐκεῖσε Κούριος Δεντάτος μετὰ δυνάμεως εἰς αὐτὴν τῶν Σενόνων τὴν χώραν, ἀφῆσας αὐτοὺς εἰς Ἐτρουρίαν, ἤρπαξε τὴν χώραν καὶ τοὺς κατοίκους ἀπέκτεινε, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ παῖδας ἐξηνδραποδίσατο ἐκδικούμενος οὕτω τὴν σφαγὴν τῶν πρέσβων (3).

Τῷ δὲ ἐφ' ἐξῆς ἔτει (283 π. Χ.) Ἰπατευόντων Π. Κορνηλίου Δολαβέλλα καὶ Γ. Δομιτίου Καλβίνου, οἱ

(1) Κόρβος ἐπωνομάσθη ὁ Μ. Οὐαλέριος διότι, ὡς λέγεται, ἐνῶ ἐμάχετο μετὰ τοῦ Γαλάτου, ἦθε κόραξ τις, καὶ καθῆσθε ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας αὐτοῦ, ἠνόχλει διὰ τῶν πτερόγων τὸν Γαλάτην. Οὕτω δὲ οἷον παρέσχε τὴν νίκην τῷ Μ. Οὐαλερίῳ· διὸ ἐκ τοῦ Λατ. Corvus=κόραξ, ἐπεκλήθη Κόρβος καὶ Κορβίνος.

(2) Τίτ. Λιβ. VII, 25. Αὐτ. Γελλ. IX, 11. Ζωναρ. VIII, IX.

(3) Πολύβ. II, 19.

Βόιοι, σὺν αὐτοῖς δὲ Ἐτρούσκοι καὶ Σαμνῖται, συμμαχήσαντες μετὰ τῶν Γαροντίνων ἐκινήθησαν κατὰ τῆς πόλεως, συγχρόνως δὲ καὶ οἱ Σένωνες. Κατεβλήθησαν ὁμῶς ὀλοσχερῶς οἱ μὲν Σένωνες ὑπὸ τοῦ Δομιτίου, ἐξελαθέντες δὲ κατέφυγον εἰς τοὺς ὁμογενεῖς αὐτῶν Βοίους. Τοὺς δὲ Βοίους ἀπαντήσας ὁ Κορνηλῖος περὶ τὴν Βαδιμόνιον λίμνην ἐν Ἐτρουρίᾳ ἐνίκησε, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ τοὺς Τρούσκους καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀπέσφαξε. Τὸ ἐπόμενον ἔτος οὗτοι ἐπραξαν ἀδυνάτους τινὰς ἐπιδρομὰς, ἠττηθέντες ὁμῶς ἐζήτησαν τὴν εἰρήνην παρὰ τῶν Ῥωμαίων. Οἱ Σένωνες ὁμῶς τέλεον ἠττηθέντες ἐξωλοθρεύθησαν.

Ἰπατευόντων δὲ Γ. Κλαυδίου Κήνηθου καὶ Μ. Σεμπρονίου Τουδιτανοῦ (240 π. Χ.) οἱ Ῥωμαῖοι θέλοντες νὰ ἀπαλλαγῶσι τῶν τρομερῶν ἐπιδρομῶν τῶν νωλεμέως ἐπεισκομαζόντων βαρβάρων, ἐκτίσαν ἀποικίας εἰς αὐτῶν αὐτὰς τὰς χώρας οἷον ἐπιτειχίσματα. Τοιαύτην ἐκτίσαν τὴν πόλιν Σέναν (Sinigaglia) ἐν τῇ γῶρᾳ τῶν Σενόνων (1).

Οἱ δὲ Βοῖοι εἰ καὶ ἠττήθησαν πρότερον ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, δὲν ἀπέβαλον ὁμῶς τὸ θάρρος των, ἀλλ' ἠγέρθησαν πάλιν πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας των, συμμαχήσαντες μετὰ τῶν Φαλίσκων ἄλλων ἐν Ἐτρουρίᾳ λαῶν, Ἰπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Γ. Μαυιλίου Τουρίνου καὶ Κοίντου Οὐαλερίου Φάλτωνος (239 π. Χ.). Τῆς περιστάσεως ταύτης ἐδράξαντο συγχρόνως καὶ οἱ Αἴγυες. Ἐστάλη λοιπὸν κατὰ τῶν Βοίων Γαλατῶν ὁ Οὐαλέριος Φάλτων Ἰπατος, ὅστις τὸ μὲν πρῶτον ἠττήθη καὶ πολλοὺς τῶν οἰκείων ἀπώλεσεν· ὕστερον δὲ παρατολμήσας ἐπιέρχεται κατὰ τῶν ἔχθρων καὶ ἐνίκησε περιφανῶς, πολλοὺς μὲν ἀποκτείνας, πολλοὺς δὲ ζωγράφας.

Οὐδὲν ἦττον ὁμῶς ὁ κατ' αὐτῶν πόλεμος ἐξηκολούθει, καὶ οἱ νέοι Ἰπατοι Λ. Κορνηλῖος Λέντουλος καὶ Κοίντος Φλούβιος Φλάκκος (237 π. Χ.) ἐστράτευσαν οὗτος μὲν κατὰ τῶν Γαλατῶν, ἐκεῖνος δὲ κατὰ τῶν Αἰγύων, οὗς καὶ ἐνίκησε καὶ τοῦ θριαμβοῦ ἠξιώθη. Εἰς δὲ τὸν πρὸς τοὺς Γαλάτας πόλεμον ἐπεστάλησαν οἱ νέοι, Ἰπατοι Ι. Κορνηλῖος Λέντουλος καὶ Γ. Λικίνιος Βάρος (236 π. Χ.). Οἱ ἐντεῦθεν τῶν Ἀλπεων Γαλάται μαθόντες ὅτι ἐρχονται πρὸς ἐπικουρίαν αὐτῶν ἐκ τῆς πέραν τῶν Ἀλπεων Γαλατίας, προὔτεινον εἰρήνην τοῖς Ῥωμαίοις ἐπὶ τῇ ἀποδόσει τοῦ Ἀρμίνου. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἰπατοι, μὴ ἔχοντες πληρεξουσιότητα ἐπὶ τοιούτων ἔλεγον ὅτι θέλουσιν ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν Βουλὴν, ἐποίησαντο ἐκεχειρίαν πρὸς τὸ παρόν. Ἐνῶ δὲ ἐπύρχοντο οἱ ἐξ Ἀλπεων Γαλάται ὑπ' Ἀτυῖ καὶ Γαλατίῳ ἠγεμόσιν, οἱ ἐντεῦθεν τῶν Ἀλπεων Βοῖοι δικήσασθαι αὐτοῖς ὅτι δῆθεν ἐμελλον νὰ ὑποτάξωσιν αὐτοὺς, καὶ δὴ ἐστρεψαν κατ' αὐτῶν τὰ ὄπλα καὶ φονεύσαντες τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν κατέκοψαν ἀλλήλους συμβαλλόντες ἐπὶ παρατάξεως. Ὁ Λέντουλος τότε μετὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατῶν ἔωρθε καὶ εὐκόλως κατέβαλεν αὐτοὺς μέρος τί τῆς γῆς ἀφαιρέσας (2). Κυριεύσαντες οἱ Ῥωμαῖοι, ὡς εἴ-

(1) Πολύβ. Β. 19.

(2) Πολύβ. Β'. 21.

ρηται, τὴν χώραν τῶν Σενόνων ἐξεμίσθουν αὐτὴν τοῖς προσκοικοῦσι Γαλάταις, οἵτινες δυσαρεστούμενοι ἐπὶ τούτῳ ἠτοιμάσθησαν ἐπὶ ἕξ ἔτη εἰς πόλεμον. Οἱ Ῥωμαῖοι τότε διέσπειραν ἐν ταῖς διαφόροις λαοῖς τῶν Γαλατῶν διχονοίας, ἵνα ἔχοντες ὑπὲρ ἑαυτῶν τοὺς μὲν, πολεμῶσι μετ' αὐτῶν τοὺς δὲ, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Οἱ Βόιοι καὶ Ἰνσουβροὶ συμφρονήσαντες [οἱ δὲ Κενομάνοι καὶ Οὐνέτοι συνεμάχουν μετὰ τῶν Ῥωμαίων] εὐθέως μετεκαλέσαντο τοὺς κατὰ τὸν Ῥοδανὸν πέραν τῶν Ἀλπεων Γαισάτας, ἡ μισθοφόρος Γαλάτας, ὑπέσχοντο δὲ πολλὰ εἰς τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν Κογκολίτανον καὶ Ἀνήρβεστον, ἀναμιμνήσκοντες μάλιστα, ὅτι οἱ πατέρες αὐτῶν ποτὲ εἶλον τὴν Ῥώμην, καὶ ἑπτὰ μῆνας εἶχον αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των (1).

Ἰπεράρχντες λοιπὸν τὰς Ἀλπεῖς (225 π. Χ.) ὠδενον εἰς τὴν Ἐτρουρίαν ἐγκαταλείποντες ὀλίγους τινὰς μόνον ὀπισθεὶ φυλακῆς χάριν τῆς χώρας, ἕνεκα τῶν Οὐνέτων καὶ Κενομάνων, οἵτινες εἶχον κήρυχθῆ τῶν Ῥωμαίων σύμμαχοι. Οἱ Ῥωμαῖοι ἀκούσαντες, ὅτι τρομερὸς ἐχθρὸς κατ' αὐτῶν ἔρχεται, εὐθέως ἀποστελλουσιν εἰς Ἀρίμεινον Λεύκιον Αἰμίλιον Ἰπατον φυλάζοντα τὴν αὐτῆθεν διάβασιν τῶν ἐχθρῶν. Οἱ λοιποὶ λαοὶ τῆς Ἰταλίας διενουῶντο πῶς νὰ σωθῶσιν ὡς ἕκαστοι.

Οἱ Ῥωμαῖοι ὅμως οὐδόλως ἀπέβιαλον τὸ θάρρος, ἀλλὰ φοδερὰν κατ' αὐτῶν δύναμιν ἀπέστειλαν, τῆς ὁποίας μέρος μὲν ἀπέστειλαν εἰς Ἀρίμεινον, μέρος δὲ εἰς Ἐτρουρίαν. Οἱ Γαλάται τότε ἀκωλυτὶ ἐλθόντες εἰς Ἐτρουρίαν ὠδενον τὴν ἐπὶ Ῥώμην μετ' ἑνὸς ἀνθισταμένου. Ὁ δὲ ἐν Ἐτρουρίᾳ ἕπατος τῶν Ῥωμαίων μαθὼν ὅτι οἱ ἐχθροὶ εἶχον προβῆ μέχρι Κλουσίου, ὑπέστρεψε μετὰ τοῦ στρατεύματος, ἵνα συνάψῃ μάχην ἧς γενομένης ὑπερεῖχον οἱ Γαλάται καὶ πολλοὺς τῶν Ῥωμαίων ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἄλλους εἰς ἐρυμνὸν τινα τόπον ἐπολιόρκουν. Ταῦτα μαθὼν ὁ παρὰ τὸν Ἀρίμεινον στρατηγὸς Αἰμίλιος ἔδραμε πάσῃ σπουδῇ πρὸς βοήθειαν τῶν πολιορκουμένων. Ἰδόντες τούτους ἐλθόντας οἱ μὲν Ῥωμαῖοι ἀνεθάρσησαν, οἱ δὲ Γαλάται διελογίζοντο νυκτὸς ἐν συνεδρίῳ ἀπελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν, ἀφοῦ τοσαύτην λείαν ἐκυρίευσαν. Ἀνέζευξαν λοιπὸν καὶ διὰ τῆς Ἐτρουρίας ἀπεχώρουν. Οἱ Ῥωμαῖοι οὐδόλως προσέβαλλον αὐτοὺς, ἀλλ' εἶποντο αὐτοῖς φεύγουσι, καταλληλότερον καιρὸν καὶ τόπον περιμένοντες. Κατ' εὐτυχίαν τῶν Ῥωμαίων κατέπλευσε τότε εἰς Πίσαν ἐκ Σαρδανίας, ὁ Γάϊος Ἀτῆλιος Ἰπατος. Εἰς Ῥώμην δὲ πορευόμενος συνέμιξε καθ' ὁδὸν τοῖς Γαλάταις φεύγουσιν, αὐτὰς μὲν ἐμπροσθεν, ὀπισθεν δὲ ὁ Αἰμίλιος. Συνέβη μάχη κρατερὰ εἰς ἣν οἱ Γαλάται ἐμάχοντο ἐρρωμένως λίαν καὶ κατὰ κόσμον, καὶ τοὶ ἑκατέρωθεν περιεκυλισμένοι, ἀλλ' ἐπὶ τέλους δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀντιστῶσιν ἐπὶ πλέον, κατεκόπησαν καὶ εἰς φυγὴν πανδημεὶ ἐτράπησαν (2). Ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς τότε εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐν

θηριάμβῳ, εἰσβαλὼν εἰς τὴν χώραν τῶν Βοίων καὶ τὴν Λιγυστικὴν καὶ ἐπιτρέψας τοῖς στρατιώταις ἵνα λεηλατήσωσιν αὐτὴν. Ἀλλ' ὅμως ἡ δύναμις αὐτῶν δὲν διεφθάρη· διὸ οἱ Ῥωμαῖοι διενουῶντο ὅπως τέλει ἐκβάλωσιν αὐτοὺς ἐκ τῶν περὶ Πάδον χωρῶν. Ἀπέστειλαν λοιπὸν ὑπάτους Κοῖντον Φούλβιον Φλάκκον καὶ Τίτον Μάλλιον Τουρκοάτον (224, π. Χ.), οἵτινες ὅμως οὐδὲν ἄξιον λόγου ἔπραξαν κωλυθέντες ἐκ τῶν ἐξαισιῶν ὁμῶν καὶ τῆς ἐνσκηψάτης λοιμώδους νόσου.

Οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς Ἰπατοὶ Γ. Φλαμίνιος Νέππος καὶ Π. Φούριος Φιλων εἰσέβιαλον εἰς τὴν χώραν τῶν Γαλατῶν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἰνσουβροὶ προσέβιαλον αὐτοὺς κατὰ τὴν διάβασιν, διευθύνθησαν πρὸς τοὺς Κενομάνους συμμάχους ὄντας (1). Ἐπέστρεψαν δὲ πάλιν ἀντελπίζοντες εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰνσουβρῶν καὶ ἐπόρθουν αὐτὴν. Βλέποντες οἱ Γαλάται τὴν ἐπιμονὴν τῶν Ῥωμαίων καὶ τὴν ἐπιβολήν, ἀπεφάσισαν νὰ διακινδυνεύωσι πρὸς αὐτοὺς· ὡσαύτως καὶ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ περ' ἐλάσσους ὄντες τὸν ἀριθμὸν, (ἦταν δὲ αὐτῶν σύμμαχοι καὶ Κενομάνοι· ἀλλ' οἱ Ῥωμαῖοι εἰδότες τὴν ἀθεσίαν τῶν Γαλατῶν διηπίστουν αὐτοῖς) τοὺς Κενομάνους πέραν τοῦ ποταμοῦ Ἀδδούα καταλιπόντες. Ἐνίκησαν, τότε περσφανῶς καὶ λείας ἐμφορηθέντες εἰς τὰ τῶν Ἰνσουβρῶν παρὰ ἐπικνήθησαν εἰς Ῥώμην (2).

Τῷ δ' ἐφ' ἐξῆς ἔτει οἱ Ἰνσουβροὶ ἐζήτησαν τὴν εἰρήνην παρὰ τῶν Ῥωμαίων. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Ἰπατος Μ. Κλαύδιος Μάρκελλος παρώξυνε κατ' αὐτῶν τὸν δῆμον, ἡ εἰρήνη δὲν συνωμολογήθη, οἱ δὲ πρέσβεις ἐπανήλθον ἀπρακτοί. Οἱ δὲ Ἰνσουβροὶ τότε ἀπεπειράθησαν τελευταῖον ἵνα διὰ μισθοῦ πείσωσι τοὺς Γαισάτας. Οἱ Γαισάται ὑπὸ τὸν Βιριδόμαρον ἦλθον βοηθήσαντες. Οἱ Ῥωμαῖοι πρῶτον μὲν ὠδενσαν πρὸς τὴν πόλιν Ἀκέρρας, ὀλίγον ἀπέχουσαν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐπολιόρκησαν αὐτὴν, οἱ δὲ Γαλάται ἐξ ἐναντίου ἐπολιόρκουν τὸ Κλαστιδίον. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Μάρκελλος σπεύδει εἰς βοήθειαν τῶν πολιορκουμένων. Οἱ Γαλάται μαθόντες τοῦτο λύουσι τὴν πολιορκίαν καὶ ἐφορμῶσι κατ' αὐτῶν. Ὁ Βιριδόμαρος ἀρχηγὸς αὐτῶν προκαλεῖ εἰς μονομαχίαν τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ῥωμαίων Μάρκελλον. Ταύτης δὲ γενομένης, φονεύει τὸν Βιριδόμαρον ὁ Μάρκελλος. Τοῦτο δὲ ἰδόντες οἱ Γαλάται καὶ ἀποθαβρυνθέντες ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Εὐθὺς δὲ μετὰ ταῦτα ὁ Μάρκελλος ὑποστρέφει εἰς Ἀκέρρας πρὸς τὸν συνάρχοντα, μεθ' οὗ συνάμφω αἰρούσιν αὐτάς, ἔτι δὲ καὶ Μεδιόλανον, Μητρόπολιν τῶν τῆδε, καὶ οὕτω πανδημεὶ οἱ Γαλάται ἀπεχώρησαν ἐπιτρέψαντες τὰ πάντα εἰς τοὺς Ῥωμαίους (3). Ὅθεν ὑπερβάλλουσι πάλιν τὰς Ἀλπεῖς, καὶ ἐπανήλθον εἰς τὴν ἑαυτῶν καταλιπόντες καὶ Μεδιόλανον καὶ Κωμον καὶ τὰλλα πάντα. Τοιοῦτον τέλος ἔλαβεν ὁ πρὸς Γαλάτας πόλεμος τῶν Ῥωμαίων, δι' οὗ ἅπασα ἡ Ἰταλία ἀπὸ Ἀλπεων μέχρις Ἀδρίου ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐγένετο. Ἰνσουβρία δὲ καὶ Λιγυστικὴ ἐγένοντο ἐπίσης

(1) Πολβ. Β. 2.

(2) Πλουτ. Μάρκελ. Ζων. ἔνθα ἄνωτ.

(3) Πλουτ. Μάρκελ. — 6, 7. Πολβ. Β. 34—35.

(1) Πολβ. Β. 23.

(2) Πολβ. Β. 20-31. Διοβ. Σικελ. ΚΕ. Ζωναρ. ἔνθα ἄνωτ.

Ῥωμαϊκαὶ ἐπαρχίαι, κληθεῖται ὡς πᾶσαι, *Γαλατία ἐντεῦθεν τῶν Ἀλπεων* (Gallia Cisalpina). Ἐκτίσαν δὲ καὶ πόλεις ἐνταῦθα οἱ Ῥωμαῖοι οἰονεὶ ἐπιτειχίσματα αὐτοῖς, εἴποτε ἐξαναστῆναι διανοοῦντο, Κρεμόναν καὶ Πλακεντίαν, χωρὶα ἐρυμνά καὶ εἰς εἰσβολὴν ἐπιτήδεια (222 π. X.).

Οἱ Γαλάται μαλονότι ὑπετάγησαν εἰς τοὺς Ῥωμαίους, ἐκαρδόκουσιν ὁμῶς πάντοτε καιρὸν πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας των. Ὄταν τοίνυν ὁ ἀτρόμητος τῶν Καρχηδονίων στρατηγὸς Ἀννίβας, ἀσπυνοῦν ὁμότατος μῖτος κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ἀπεφάσισε νὰ μεταφέρῃ τὸν πόλεμον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐν Ἰσπανίᾳ ἔτι ὧν, διὰ κατασκόπων ἀπεπειράθη τοῦ φρονήματος τῶν Γαλατῶν, ἂν δῆλα δὴ ἔχωσιν ἔφεσιν ἄμα καὶ ἀπόφασιν ἐν ἀποτεινάξωσι τὸν Ῥωμαϊκὸν ζυγόν. Οἱ Γαλάται τοῦτο ἀκούσαντες ἐδέχθησαν ἄσμενοι τὴν πρότασιν, ἀγγιζάντες αὐτῷ ὅτι μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως καὶ προθυμίας τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ περιέμενον.

Ὁ Ἀννίβας λοιπὸν ἐκίνησεν ἐκ τῆς Ἰσπανίας (219 π. X.) καὶ ὑπερέβηλε τὰς Ἀλπεῖς. Οἱ Γαλάται μαθόντες τὴν ἔλευσίν του ἠγέρθησαν πρὶν ἢ ἔλθῃ. Οἱ Βόιοι λοιπὸν μετὰ τῶν Ἰνσουβρων ἐπαναστάντες προσέβαλον τὴν Πλακεντίαν Κρεμόναν κατεχομένας ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, οὓς ἐδίωξαν μέχρι Μουτίνης (Modena), ἑτέρας ἀποικίας τῶν Ῥωμαίων, ἣν ἐπολιόρκουν (4). Διὰ προδοσίας κατέλαβον καὶ τρεῖς ἐκ τῶν προκρίτων τῆς πόλεως ταύτης, ἐλπίζοντες ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἀντ' αὐτῶν θέλουσιν ἀποδώσει τοὺς κρατούμενους ὁμήρους των. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Ῥωμαῖοι ἀπέστειλαν τὸν Μάλλιον ἐξαπέλεκτον ὄντα (Πραίτορα) πρὸς βοήθειαν τῶν Μουτιναίων· ἀλλὰ τὸ στράτευμα τοῦτο ἐν μέσῳ δασῶν καταληφθὲν, κατεκόπη ὑπὸ τῶν Γαλατῶν, ὁ δὲ στρατηγὸς μόλις διεσώθη. Ἐπελθόντος τότε τοῦ Πραίτορος Λ. Ατιλλίου ἐλύθη ἡ πολιορκία τῆς Μουτίνης καὶ Τάνητος. Οἱ δὲ Βόιοι καὶ Ἰνσουβροι ἀπεδιώχθησαν.

Ὅτε δὲ ὁ Ἀννίβας ὑπερέβαλλε τὰς Ἀλπεῖς (218 π. X.) οἱ Γαλάται ἐβοήθησαν αὐτὸν μεγάλως, τινὲς δὲ καὶ τὰ ἐπιτήδεια τῷ ἐχορήγησαν (2). Ὅτε δὲ ἐπάτησεν εἰς τὴν Ἰταλίαν οἱ Ἰνσουβροι προθύμως τὸν ἐδέχθησαν, ἐξαίρουμένων τῶν Ταυριναίων, ὧν ἡ πόλις (Τουρίνον) ἐάλω μετὰ τριήμερον πολιορκίαν. Μετὰ δὲ τὴν παρὰ τὸν Τίκινον ποταμὸν νίκην τοῦ Ἀννίβα πλεῖστα τῶν Γαλατικῶν ἐθνῶν διὰ πρεσβειῶν προσετέθησαν αὐτῷ, καὶ πλεῖστα πολεμερόδια τῷ ἐχορήγησαν. Ἐκ τούτων καλὰς ἐλπίδας ἔχων ὁ Ἀννίβας ἐτρέπη τὴν πρὸς Πλακεντίαν, κατὰ τοῦ ἐκεῖ στρατοπεδεύοντος Π. Κορνελίου Σκιπίωνος, ὅστις ἐν ἀσφαλεῖ λογίζομενος ἐξεπλάγη ἰδὼν τὸν ἐχθρὸν ἐμπροσθεν αὐτοῦ. Τοῦτο ἰδόντες 2,000 πεζοὶ καὶ 200 ἵππεῖς Γαλάται ἐν τῷ Ῥωμαϊκῷ στρατῷ τεταγμένοι, ἀπεσκίρτησαν καὶ προσετέθησαν ἑκοντὶ τῷ Ἀννίβα. Οὗτος ὑπεδέχθη αὐτοὺς φιλοφρόνως, ἐλπίζων ὅτι θέλουσιν οὕτω προσέλθει καὶ

τὰ λοιπὰ Γαλατικὰ ἔθνη (1). Ἐπίσης προσῆλθον καὶ πρέσβεις τῶν Βοίων φέροντες τοὺς τρεῖς ἐπιτρόπους τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀποικίας (Μουτίνης).

Ὁ Σκιπίων τότε μὴ ἀμφισβάλων ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ Γαλάται θέλουσι προσέλθει εἰς τὸν ἐχθρὸν, φεύγει προτροπάδην πρὸς τὸν ποταμὸν Τρεβίαν. Εἰς τὴν αὐτόθι γενομένην μάχην μόνοι οἱ Κενομάνοι Γαλάται ἔμειναν πιστοὶ εἰς τοὺς Ῥωμαίους, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τοῦ Ἀννίβα, οὗ τὸ ἵππικὸν εἰς τὴν μάχην ταύτην, εἰς ἣν ἐνίκησε περιφανῶς ὁ Ἀννίβας, συνέκειτα τὸ πλεῖστον ἐκ Γαλατῶν (4). Μετὰ ταῦτα γενομένης τῆς παρὰ τῇ λίμνῃ Τρασμένη μάχης οἱ Γαλάται ἐπολέμησαν ἀνδρείως ὑπὸ τὸν Ἀννίβαν νικήσαντες καὶ αὐτοῦ τοὺς Ῥωμαίους. Ἰνσουβρᾶς τις μάλιστα, Δουκάρως ὄνομα, ἰδὼν τὸν Ἰπατον Φλαμίνιον καὶ γνοὺς αὐτόν· « Ἰδοὺ ὁ Ἰπατος ἀνέκραξεν, ὅστις τοσαῦτα ἔπραξεν εἰς ὑμᾶς· » εἶτα ὁρμᾶ κατ' αὐτοῦ, καὶ τὸν διαπερᾶ διὰ τῆς λόγης· οἱ λοιποὶ δὲ Γαλάται ἐσκύλευσαν αὐτόν. (217 π. X.)

Εἰς δὲ τὴν ἐν Κάνναις μάχην εἰς ἣν ἐνίκησεν ὁ Ἀννίβας πάλιν (216 π. X.) οἱ Γαλάται ἵππεῖς μετὰ τῶν Ἰσπανῶν ἔσπεσαν τοὺς Ῥωμαίους εἰς φυγὴν καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀπέσφαξαν (2).

Ὅτε δὲ ὁ Ἀννίβας προσελθὼν ἤδη νικηφόρος διέτριβεν ἐν Καπύῃ, οἱ Ῥωμαῖοι ἔστειλαν στρατεύματα εἰς τὴν ἐντεῦθεν τῶν Ἀλπεων Γαλατίαν, πρὸς ἀντίδρασιν τῶν ἐχθρῶν τῇ πόλει ἤδη Γαλατῶν. Διώκει τὸ στράτευμα τοῦτο τῶν Ἰπάτων ὁ ἕτερος Ποστούμιος Ἀλβίνος, (213 π. X.), ὅστις δάσος τι εἰσερχόμενος παρὰ Γαλάταις *Λιτάνη* καλούμενον, κατεκόπη ὑπ' αὐτῶν. Ὁ Ἰπατος Σεμπρόνιος τότε συνεβούλευσεν, ἵνα ἀναβάλωσιν εἰς ἄλλου ἀρμοδιωτέρους καιροὺς τὸν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τούτων πόλεμον, καὶ στραφῶσι κατὰ τοῦ Ἀννίβα ἰδίως. « Ἐάν ἐκδιώξωμεν, ἔλεγε, τὸν Ἀννίβαν ἀπαξ ἐκ τῆς Ἰταλίας, εὐκόλως ὅλους τοὺς ἐπαναστάντας λαοὺς ὑποτάσσωμεν ἔπειτα. Εἰσκηκούσθη ἡ συμβουλὴ του, καὶ αἱ Ῥωμαϊκαὶ δυνάμεις ἐστράφησαν κυρίως πρὸς νότον, ἐνθα ἦν ὁ Ἀννίβας, τῶν ἐχθρῶν ὁ μέγιστος.

Μετὰ τινα δὲ χρόνον ἐστάλη κατὰ τῶν Γαλατῶν ὁ Σεμπρόνιος Τουδιτανός (204 π. X.) μετὰ στρατοῦ, καὶ ἐκπολιορκήσας τὴν πόλιν τῶν Μαρουκίων [Ἄτρενον, μεγάλην λείαν ἔλαθε. Καθόλου δὲ διαρκούσης τῆς ἐν Ἰταλίᾳ διαμονῆς τοῦ Ἀννίβα, οἱ Γαλάται βοηθήσαντες τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Μάγωνα ἐν Αἰγυστικῇ, ἐπολεμοῦντο ὁμῶς συνεχῶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες ἕκτοτε ὑπερίσχυσαν καὶ περιώρισαν τὴν αὐθάδειαν αὐτῶν. (3). Ὅτε δὲ ὁ Ἀννίβας ἐν Βρεττανίᾳ ὧν, ἠττήθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ὁ ἐν τῇ Κισαλπίνῃ Γαλατίᾳ τὸν Ῥωμαϊκὸν στρατὸν διοικῶν Ἰπατος Κέθηγος, κωλύων τοῦ Μάγωνος τὴν πρὸς νότον διάβασιν, ἴσχυε μεγάλως ἐν Ἐτρουρία τε καὶ Γαλατίᾳ.

(1) Πολ. Γ. 67.

(2) Πολ. Γ. 63.

(3) Τίτ. XXI, 48, 49. Πολ. 115, 116.

(1) Πολ. Γ. 40. Τίτ. Αἰβ. XXI, 23.

(1) Τίτ. Αἰβ. XXI, 31

(1) Διοικῶντος δὲ μετὰ τοῦτον τοῦ Ἰπάτου Σερούι-
λίου Γαμίνου, (203 π. Χ.) ὁ Μάγων ἠδυνήθη νὰ δι-
έλθῃ τὸν Πάδον εἰς Ἰνσουβρίαν, ὅπου μάχην συνάψας
μετὰ τῶν Ῥωμαίων καὶ ἠττηθεὶς ἀπεσύρθη εἰς Λι-
γυστικὴν, ἀνακαλούμενος δὲ εἰς Καρχηδόνα καθ' ὁ-
δὸν ἐτελεύτησεν.

(* Ἐπεταί συνεχεια.)

ΙΑΠΟΝΙΑ.

(Ἐκ τῆς Revue des Deux Mondes.)

—000—

Ὁ μελετῶν τὰ κατὰ τὴν Ἰαπωνίαν καὶ τὴν Σινι-
κὴν ἀπορεῖ διὰ τὴν περὶ τὰς ἐξείς καὶ τὰς τάσεις με-
γίστην διαφορὰν τῶν δύο τούτων γειτόνων χωρῶν.
Εἰς μὲν τὴν μίαν ἐπικρατεῖ νοῦς πενιχρὸς καὶ πρόσ-
γειος, ἀπολυπράγμων, καταφρονητὴς παντὸς μὴ κε-
κυρωμένου ὑπὸ μακρᾶς παραδόσεως, παιδαριώδης
καὶ ἐλεεινὸς καὶ κατ' αὐτὰ τὰ ἀξιολογώτατα ἔργα
τῆς φιλολογίας αὐτοῦ, ἀδαῆς τῆς πορείας καὶ τῶν
προόδων τοῦ κόσμου, μεμονωμένος, φροντίζων μόνον
περὶ τῶν μικρῶν αὐτοῦ συμφερόντων, νοῦς ὁμοιος
πάντοτε πρὸς ἑαυτὸν, ὅστις ὁμοίως θὰ ἐξηλείφετο συν-
τριβόμενος μετὰ τῆς συγκρούσεως τῶν συγχρόνων
κοινωνιῶν, εἴαν ἐστερεῖτο δύο ὅπλων ὑποσχομένων
αὐτῷ μέλλουσάν τινα ἱστορικὴν ἀξίαν, ἀδάμκστον
λέγομεν ὑπομονὴν καὶ μέγαν ἀριθμὸν κατοίκων. Εἰς
δὲ τὴν ἄλλην, διαχωριζομένην ἀπὸ τῆς πρώτης
ὑπὸ μικροῦ πορθμοῦ καὶ κατὰ πολλὰ ὁμοιάζου-
σαν ἐκείνῃ, ζῆ ἔθνος ὑπέρονον, δραστήριον καὶ
νοῆμον. Ναι μὲν ἡ φήμη τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἔ-
θνους τούτου σθέννυται εἰς αὐτὰ αὐτοῦ τὰ πα-
ράλια, καὶ μὲν ἐπιμόνως ἀποφεύγει πᾶσαν ἐξωτερικὴν
σχέσιν, ἀλλ' οὐχὶ ἐκ καταφρονήσεως τῶν ξένων, οὔτε
ἀδυναμίας τοῦ νὰ ὑψωθῇ μέχρις αὐτῶν. Ὅτε τὸ πρῶ-
τον ἐπεσκέφθησαν τὸν λαὸν τοῦτον οἱ Εὐρωπαῖοι, τοὺς
ὁποίους ἔμελλε ν' ἀποκρούσῃ μετὰ ταῦτα, ἐθαύμασε
τὴν ὑπεροχὴν τῶν ὅπλων, τῶν πλοίων καὶ τῶν ὄρ-
γάνων τῆς βιομηχανίας αὐτῶν, ὑπεδέχθη αὐτοὺς εὐ-
μενῶς καὶ μετ' ἠπιότητος, καὶ ἠκροάσθη τῶν διδασκα-
λιῶν αὐτῶν. Μετ' ὀλίγον μάλιστα ἔδωκεν ἀπόδειξιν
σχεδὸν μοναδικὴν εἰς τὴν ἱστορίαν, ἐναγκαλισθεὶς
νέον θρησκευμα ἄνευ βίας, ἄνευ πάλης, ἄνευ κατα-
κτήσεως, ἀλλὰ διὰ μόνης τῆς ἀνεξίθρησκείας, τῆς
πεποιθήσεως καὶ τῆς εὐκόλου καὶ καταπληκτικῆς
τῶν ὄντι κατανοήσεως ἀνωτέρας ἠθικῆς καὶ ἀνωτέρου
νόμου. Δυστυχῶς ὁμοίως, μετὰ τοὺς ἀποστόλους τῆς
εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης, ἦλθον φιλοκερδεῖς καὶ τα-
ρκεῖται ἐπίσκοποι, σταλέντες ἐκ Ῥώμης, οἵτινες ἠγῶ-
νίσθησαν νὰ περιπλέξωσι τὴν ἰαπωνικὴν κοινωνίαν εἰς
τὰ δεσμὰ τοῦ Λογιόλα. Δὲν εἶναι ἄρα ἄπορον εἴαν
ἐξερέγγῃ μεγίστη ἀντίδρασις εἰς τὴν χώραν ἐκείνην.

Ὁ λαὸς εἶδε ματωθεῖσας καὶ τὰς ἐλπίδας καὶ τὴν
πίστιν αὐτοῦ, τὴν δὲ ἀγάπην, καὶ εὐσέβειαν, καὶ ἀρε-
τὴν ἐθεώρησε, καὶ οὐχὶ ἀδίκως, ὡς ὄργανα δολιότητος
καὶ ἐπιβουλῆς, τὰ ὅποια μετεχειρίζοντο κατ' αὐτοῦ
οἱ ἄρπαγες καὶ ξένοι. Ἀντέστη λοιπὸν, καὶ κατὰ τὴν
πάλην ταύτην ἀπώλεθη ὁλόκληρον ἑκατομμύριον ἀν-
θρώπων. Τὸ ὄρος Πάπεμπεργ, ὅθεν κατεκρημνίσθησαν
οὐκ ὀλίγα θύματα, ἀνακαλεῖ τὴν μνήμην τῆς τρομε-
ρᾶς ταύτης ἱστορίας.

Ἐκτοτε ἡ Ἰαπωνία περιώρισεν ἑαυτὴν ἐντὸς φραγ-
μῶν, μηδὲν παρ' ἄλλων λαμβάνουσα καὶ μηδὲν δι-
δουσα πρὸς ἄλλους· ἀλλ' οὔτε ἡ δραστηριότης οὔτε
ἡ εὐδαιμονία τῶν κατοίκων αὐτῆς ἔπαθον ἐκ τῆς ἀ-
πομονώσεως ταύτης. Ἐὰν σήμερον φαίνεται πατοῦσα
νέαν ὁδὸν, δὲν ἀπέβαλε τὴν προαιωνίαν αὐτῆς δυσπι-
στίαν, ἀλλ' ἐνδίδει εἰς τὴν πίστιν τῶν ἀμερικανικῶν,
ἀγγλικῶν, ῥωσικῶν καὶ γαλλικῶν δυνάμεων· οὔτε εἶ-
ναι βέβαιον ἐτι καὶ νῦν ὅτι ἡ μεγίστη κίνησις ἡ συν-
ενοῦσα καὶ προτεγγίζουσα σήμερον τὰς φυλάς καὶ τὰ
ἀλλότρια ἦθη, θὰ συμπαρασύρῃ καὶ τὴν μικρὰν ἐκεί-
νην γωνίαν τοῦ Εἰρηνικοῦ ἠτις ἐπιμένει νὰ ζῆ μόνη.
Καὶ ὁμοίως ἀφ' ἧς τὰ εὐρωπαϊκὰ πλοῖα ἐκένωσαν τὰ
πυροβόλα αὐτῶν ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ λιμένος τῆς ἰαπο-
νικῆς πρωτεύουσας, καὶ ἔμποροι καὶ ἐπιστήμονες συν-
εκινήθησαν, ἐλπίζοντες οἱ μὲν νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς νέας
ἐπιχειρήματα, οἱ δὲ νὰ πορισθῶσι νέας ἐπιστημονικὰς
εἰδήσεις. Περιγραφαὶ περιηγήσεων ἐδημοσιεύθησαν εἰς
ὅλας σχεδὸν τὰς γλώσσας τῆς Εὐρώπης ὑπὸ ἀξιω-
ματικῶν, οἵτινες συνομολογοῦσι τὴν ἀπαραμειώτον
εὐγένειαν τῶν Ἰαπόνων, τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν
ὀξύτητα τοῦ πνεύματος, τὴν εὐπειθειαν πρὸς τοὺς
ἀρχηγούς, καὶ τὸ ἀναλλοίωτον σέβας πρὸς τοὺς νόμους
αὐτῶν. Καὶ δὲν ἀναδεικνύουσι μὲν ταῦτα ὅτι ἡ Ἰα-
πωνία εἶναι χώρα εἰς ἄκρον πολιτισμοῦ περιελθούσα·
ἐξ ἐναντίας θὰ ἴδωμεν παραδόξους ἀντιθέσεις περὶ τε
τὰ τῆς πολιτείας καὶ τῶν ἠθῶν· ἀλλ' ἡ εὕρεσις ἔθνους,
πέραν τῶν ἀπεκτηνωμένων ἔθνων τῆς ἄκρας Ἀσίας,
συγκειμένου ἐξ ἀνθρώπων, παραμυθεῖ βεβαίως τὸν
παρατηρητὴν.

Α'.

Οἱ λιμένες τῆς Ἰαπωνίας εἰς τοὺς ὁποίους, κατὰ
τὰς τελευταίας συνθήκας, ἐπιτρέπεται νὰ πλησιάζω-
σιν οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ νὰ συκοι-
νωῶσι μετὰ τῶν Ἰαπόνων, εὐρίσκονται ἐπὶ τινῶν νή-
σιων. Ὁ τῆς Ναγασάκης, κείμενος εἰς τὴν δυτικὴν ἄκρην
τῆς μεσημβρινοτέρας νήσου Κιουσίου, ὁ τῆς Καναγάδας,
πρὸς τὸ βᾶθος τοῦ Γέδο, πλησίον τῆς πρωτεύουσας,
ἐπὶ τῆς μεγάλης νήσου Νίππον ἦτοι ἡ λίου ἀνατάλλο-
λοτος, τὴν ὁποίαν παραμορφώσαντες κατὰ τὴν συνή-
θειαν αὐτῶν οἱ Εὐρωπαῖοι ὠνόμασαν Ἰαπωνίαν. Ἡ νή-
σος αὕτη ἔχει μῆκος μὲν 300, πλάτος δὲ 60-80 λευ-
γῶν. Ὁ τῆς Ἀκοδάδας ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς παραλίας
τῆς νήσου Γέσο, ὁ τῆς Νεε-ε-γάτας πρὸς δυσμὰς τῆς
Νίππον, καὶ ὁ τῆς Ἰόγου. λιμὴν εἰς ἄκρον σιμαντικὸς,
πλησίον τῆς μεγάλης πόλεως Ὄσάκας, πρὸς τὴν μεσημ-
βρινὴν ἄκρην τῆς Νίππον, εἴκοσι λεύγας μακρὰν τῆς
Μιάκο ἢ Κεότο, καθέδρας τοῦ πνευματικοῦ ἡγεμόνος.
Ἡ θερμοκρασία τῆς Ἰαπωνίας εἶναι ὁριεῖα μὲν τῶν

(1) Τίτ. Δίε. XXIX, 27—36. Ἰαπκ. Ἰθρ. καὶ Καρχ. (Ρα-
μικά).